

Bidstond 1 Korinte 1:18-31

In het gedeelte waar we vorige keer bij hebben stil gestaan heeft Paulus de praktijk van de fanclubs in de kerk aan de orde gesteld. Paulus wil niet dat gelovigen achter hun favoriete voorgangers aanlopen. Het gaat om geloof in het Evangelie, het gaat om de Boodschap en niet om de boodschapper. Die moet slechts het woord des kruises verkondigen. Zo noemt Paulus het evangelie. Alsof hij wil zeggen: zonder kruis geen evangelie. In alle vier de evangeliën is er heel veel aandacht voor de kruisiging van de Here Jezus. Johannes omschrijft aan het eind van z'n evangelie prachtig de reden waarom hij z'n evangelie heeft geschreven: *Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam. (20:31)* Daar is het in het evangelie om te doen. Mensen door Jezus verlossen uit hun verloren toestand en brengen in gemeenschap met God. Alleen zo is er eeuwig leven te verkrijgen. En dat klinkt velen als dwaasheid, maar voor gelovigen is het een kracht van God. Een kracht die elke keer zichtbaar wordt als mensen zich bekeren.

Paulus gebruikt het begrip dwaasheid niet alleen voor de inhoud van het evangelie, maar ook voor de manier waarop het gebracht wordt. Het Evangelie moet niet worden verkondigd met 'diepzinnige welsprekendheid' maar vol van de Geest. Bij de Grieken stond vaak de welsprekendheid (retorica) centraal. Men hield van wijsgerige debatten, zoals ook op de Areopagus in Athene werden gehouden (Hd. 17). Maar op die manier ligt de nadruk op menselijke kracht in plaats van op Gods kracht. Dat wil uiteraard niet zeggen dat een christelijke spreker niet z'n best moet doen om een goed betoog op te bouwen, je kunt als spreker de Boodschap ook in de weg staan door weinig voorbereiding, een rommelig verhaal of een slechte presentatie, maar als het helemaal van jou als spreker afhangt, is er iets mis. De Heilige Geest moet mensen overtuigen en harten raken. Paulus is niet uit op welsprekendheid, maar op eenvoudige verkondiging, trouw aan Gods woord in afhankelijkheid van de Heilige Geest.

Mensen zijn op zoek naar zingeving, in feite zijn ze op zoek naar God, maar vinden die zin niet in filosofie, wetenschap, politiek, economie of wat dan ook. Paulus stelt dat God alleen te vinden is via de weg van het kruis. Alle menselijke inzicht en inspanning los van God is dwaasheid en gedoemd te mislukken. Maar voor wie niet

wil geloven is het kruis een dwaasheid, maar voor wie gelooft is het een reddende kracht.

Waarom het evangelie op weerstand stuit bij zowel Joden als Grieken werkt Paulus nog verder uit in vs. 22. Onder het Joodse volk leefde een sterke verwachting van de komst van de Messias. Maar hoe de bevrijding zou moeten gaan daar had men z'n eigen ideeën over. Men dacht aan geweldige tekenen, zoals bij bevrijding uit Egypte toen God zijn volk bevrijdde door de tien plagen. Als Jezus de Messias was dan had Hij zich niet laten kruisigen, maar dan zou Hij afgerekend hebben met z'n vijanden door machtige tekenen, zoals eens in Egypte. Zijn kruisiging was een teken van zwakte en niet van kracht en almacht. Bovendien is het kruis voor de Joden een aanstoot, omdat iemand die aan het kruis hangt 'een vervloekte' is (Deut.21:22). Het overgrote deel van de Joden had en heeft geen oog voor een lijdende Messias. De Joden zoeken dus tekenen en de Grieken, daar hadden we het al even over, zoeken wijsheid. Bovendien was voor Grieken een gekruisigde god een dwaasheid. Griekse goden waren sterke en heldhaftige vechtersbazen. Daarin was geen plaats voor een zwakke god die gedood werd om anderen te redden. Bovendien was de gedachte van de opstanding een dwaasheid voor de Griek. Want het lichaam had in het Griekse denken weinig waarde. Het lichaam is volgens de Grieken de kerker van de ziel. Sterven is juist de bevrijding van die ziel. Wie sterft gaat er op vooruit. Het lichamelijke bestaan staat juist bevrijding in de weg. Waarom zou je dan weer willen opstaan uit de dood. Dan ga je de ziel weer opsluiten. Je ziet ook als Paulus met de Griekse wijsgeren in Athene debatteert dat de Grieken spotten met de opstanding als Paulus daarover spreekt.

Maar er zijn ook zowel Grieken als Joden voor wie dat niet geldt. Zij worden in vs. 24 'zij die geroepen zijn' genoemd. Zij hebben wel gehoor gegeven aan de roepstem van de Here Jezus. Voor hen is Jezus juist een kracht Gods en de wijsheid Gods. Hoewel de Joden krachtige tekenen van bevrijding verwachten is het kruis voor deze gelovige Joden zo'n krachtig teken geworden. En hoewel de Grieken de boodschap van het kruis dwaasheid vinden is deze boodschap voor hen die geloven juist de wijsheid van God geworden.

Vers 25 is een beetje een vreemd vers op het eerste gezicht.

Het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen.

Is God dan dwaas, of is Hij dan zwak? Er zijn mensen die zo redeneren. Mensen die zijn almacht in twijfel trekken bijvoorbeeld. Zij denken dat God te zwak is om in te grijpen bij al het lijden waar de schepping onder zucht. Waarom doet God niets als er weer een ramp plaatsvindt? Gaat er ooit ingegrepen worden?

Persoonlijk geloof ik dat dwaasheid en zwakheid geen eigenschappen van God zijn, maar eigenschappen van mensen die door God gebruikt worden. God heeft ervoor gekozen om door 'zwakke en dwaze' mensen het Evangelie in deze wereld uit te dragen. Zij worden hier het zwakke en dwaze van God genoemd.

Volgens geleerden heeft Jezus het natuurlijk helemaal fout gedaan toen Hij de verkondiging van de wereldwijde verkondiging aan een paar eenvoudige vissers toevertrouwde. Wie een beetje verstand van PR heeft zou het anders hebben gedaan. Die zouden een plan opstellen, gaan lobbyen en bij de mensen van invloed in de wereld te rade gaan. Altijd handig om een kruiwagen te hebben.

Maar God heeft er altijd voor gekozen om te werken via het onaanzienlijke. Jezus was een vriend van tollenaars, prostituees en andere randfiguren.

Daar wil Paulus de Korintiërs op wijzen. Zij stelden veel belang in menselijke wijsheid. In hun ogen kon Paulus niet tippen aan de welsprekendheid van de Griekse geleerden van die tijd.

Paulus wijst hen erop dat de gemeente zelf ook vooral bestaat uit gewone mensen. Weinig invloedrijken, weinig aanzienlijken of geleerden. De gemeente bestond uit minderbedeelde burgers, armen, slaven en vrouwen. Dat is Gods dwaasheid, maar dit dwaze van God is wijzer dan de mensen. Wat voor de wereld onaanzienlijk en veracht is, heeft God uitverkoren. Want juist in deze dwaasheid en zwakheid is Gods kracht zichtbaar geworden. En dat maakt dat er in de kerk niets is om over op te scheppen. Niets om je op te beroemen. Als we als mensen al iets mogen voorstellen dan is dat uit genade. Daar zit niets van jezelf bij, het is door genade, ook je talenten heb je gekregen van God, er is niets van jezelf.

We zijn allemaal maar kleine mensen, boeren, burgers en buitenlui. Niets bijzonders in de ogen van de wereld. Maar in de ogen van God onnoemelijk kostbaar. Hij heeft ervoor gekozen om door mensen zoals wij zijn zichzelf zichtbaar maken.

Bijzonder, een voorrecht ook om bij deze wijze, krachtige God te mogen horen en door Hem gebruikt te worden. AMEN